

Ε Χρήμα και αγ

ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ

Διάλεξη Σημίτη για την ΕΟΚ

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 8 Μαΐου στο Πολιτιστικό Κέντρο της Λαϊκής Τράπεζας, η πολύ ενδιαφέρουσα διάλεξη του Κώστα Σημίτη με θέμα:

«Η πολιτική και οικονομική ένωση της Ευρώπης - οι Ελληνικές επιδιώξεις».

Στην προσφώνηση του ο Διοικητής της Λαϊκής Τράπεζας κ. Κίρκης Ν. Λαζαρίδης ανέφερε τα ακόλουθα:

«Είναι με ιδιαίτερη χαρά που φιλοξενούμε απόψε στο Πολιτιστικό μας Κέντρο τον γνωστό καθηγητή και πολιτικό κ. Κώστα Σημίτη.

Ο κ. Σημίτης είχε την ευγενή καλοσύνη να αποδεχτεί πρόσκλησή μας για να μιλήσει για την πολιτική και οικονομική ένωση της Ευρώπης και τις σχετικές Ελληνικές επιδιώξεις. Ένα θέμα που εμάς τους Κυπρίους μας ενδιαφέρει πολύ για δυο βασικούς λόγους. Πρώτο γιατί επιδιώκουμε πλήρη ένταξη στην κοινότητα και δεύτερο γιατί αναγνωρίζουμε πως μια έντονη παρουσία και πετυχημένη πορεία της Ελλάδας μέσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα έχει ασφαλώς ευμενείς επιπτώσεις πάνω στο Κυπριακό».

Ο καθηγητής Κώστας Σημίτης, βουλευτής Α' Πειραιά και μέλος του Ε.Γ. του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην ομιλία του «για τις ευρωπαϊκές εξελίξεις και την ελληνική πολιτική», τόνισε μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Ο πολιτικός χάρτης της ευρύτερης Ευρώπης αλλάζει. Οι χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού αναζητούν τη νέα τους ταυτότητα, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα προχωρά στην Οικονομική, Νομισματική και Πολιτική Ένωση. Το ΝΑΤΟ, η ΔΑΣΕ, η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκουν επαναστατικό ρόλο τους. Στα Βαλκάνια η κατάσταση είναι όσο ποτέ εύθραστη. Οι ΗΠΑ επιδιώκουν, μετά την κατάργηση του διπολικού συστήματος και την αποτελεσματική επέμβασή τους στην Κρίση του Περσικού να διαδραματίσουν πρωταγωνιστικό ρόλο επέκτασης της διεθνούς τάξης και η Τουρκία τη μεγιστοποίηση των πολιτικών, οικονομικών και στρατιωτικών ωφελημάτων από τη διαγραφόμενη μακροχρόνια αστάθεια στην περιοχή γύρω από αυτή.

Βρισκόμαστε στην εναρκτήρια φάση μιας νέας χαρτογράφησης της πολιτικής πραγματικότητας στην οποία ανήκουμε και θέασις ενός νέου συστήματος που θα καθορίζει το πλαίσιο και τους κανόνες παιχνιδιού του αυριανού κόσμου.

Στην Ελλάδα η εσωτερική πολιτική πραγματικότητα έχει απορροφήσει από το 1988 και μετά την προσοχή και τη δραστηριότητα πολιτικών και πολιτών.

Όμως οι εξελίξεις στην Ευρώπη και στη διεθνή σκηνή τρέχουν παρά την εσωστρέφειά μας. Χρειάζεται η εκπόνηση μιας ευρύτερης εξωτερικής πολιτικής που θα καθορίζει και τις θέσεις και τους στόχους μας στις διαγραφόμενες εξελίξεις στον ευρύτερο Ευρωπαϊκό χώρο και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ειδικότερα.

Τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της Ελλάδας βρίσκονται στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και συνεπώς πρέπει να συμβάλλουμε στην προώθηση τόσο της Πολιτικής όσο και της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Η πολιτική αυτή δεν μπορεί ωστόσο να προωθηθεί λόγω της αντικειμενικής αδυναμίας της ελληνικής οικονομίας να συμπεριφερθεί στους ρυθμούς και στους κανόνες της Οικονομικής

και Νομισματικής Ένωσης.

Η κρίση της ελληνικής οικονομίας καθιστά επιτακτική την ενίσχυση του εσωτερικού μετώπου με μια συνεκτική και αποτελεσματική σταθεροποιητική πολιτική. Αποτελεί αυτό όρο όχι μόνο για την έξοδο από την οικονομική κρίση αλλά και για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας στις σχέσεις μας με την Κοινότητα και τους άλλους διεθνείς εταίρους. Διαφορετικά κινδυνεύουμε να μείνουμε στο περιθώριο όλων των κοινοτικών αλλά και διεθνών εξελίξεων.

Η προοπτική της πολιτικής ένωσης συνιστά ένα περισσότερο περίπλοκο πρόβλημα. Πρέπει από τα περισσότερα «ισοδύναμα» σενάρια που συζητούνται για τη διαδικασία και μορφή της πολιτικής ένωσης να επιλέξουμε εκείνο που θα διασφαλίζει την κοινοτική συνοχή, την ισότιμη συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, την κοινοτική αλληλεγγύη, την θεσμική κατοχύρωση των αρχών που διέτουν μια δημοκρατικά οργανωμένη πολιτεία.

Ειδικότερα όσον αφορά την εξωτερική πολιτική τα κράτη-μέλη θα πρέπει να διατηρήσουν λευθερία των επιλογών τους για μεζονα εθνικά θέματα τους. Μια κοινή εξωτερική πολιτική δεν είναι αναγκαστικά και ενιαία. Οι Ελληνοτουρκικές σχέσεις, το Κυπριακό πρόβλημα, οι εξελίξεις στα Βαλκάνια καθιστούν αυτή τη θέση αναγκαία για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων.

Το κυπριακό δεν είναι μόνο πρόβλημα της διεθνούς κοινωνίας. Είναι πρόβλημα και της Ευρώπης σε μια περίοδο διεθνών ανακατατάξεων. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα πρέπει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και να επιδιώξει τη λύση του σύμφωνα με τις αρχές της πολιτικής συγκρότησης των κοινωνιών που την αποτελούν. Πρέπει να αναζητήσουμε τις πρωτοβουλίες εκείνες που θα επικεντρώσουν την προσοχή των κοινοτικών οργάνων στο Κυπριακό πρόβλημα.

Όσον αφορά την κοινή αμυντική πολιτική η Ελλάδα θα πρέπει να στηρίξει κάθε προσπάθεια που θα είχε ως συνέπεια την αυτόματη προστασία της από εξωτερικούς κινδύνους, αφού το ΝΑΤΟ δεν παρέχει τέτοια εξασφάλιση. Η δραστηριοποίηση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούσε να έχει ισοδύναμο αποτέλεσμα αν μετείχαν σ' αυτή όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Τέλος, η πολιτική ένωση πρέπει να συμπεριλάβει τη διεύρυνση της κοινοτικής αρμοδιότητας και σε άλλους τομείς πολιτικής, όπως η Ευρώπη των πολιτών, η κοινωνική χάρτα, η περιβαλλοντική προστασία, η έρευνα και τεχνολογία, η επαγγελματική εκπαίδευση, η ενέργεια, η υγεία, η προστασία του καταναλωτή.

Πρέπει να προωθηθούν πολιτικές που αγγίζουν άμεσα ή έμμεσα τον Ευρωπαίο πολίτη και τον εργαζόμενο αν θέλουμε η οικοδόμη-

ση της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης να στηρίζεται στην ενεργό πρωτοβουλία των λαών της Ευρώπης.